Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 7. april 2021
(OR. en)

6833/20

Interinstitutionel sag:
2018/0207 (COD)

JAI 240
INFO 4
CADREFIN 35
FREMP 23
CODEC 186
JUSTCIV 160
DROIPEN 130
COPEN 394

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.:	Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om oprettelse af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 og Rådets forordning (EU) nr. 390/2014

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/…

af …

om oprettelse af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 og Rådets forordning (EU) nr. 390/2014

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16, stk. 2, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 24, artikel 167 og artikel 168,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[3], og

ud fra følgende betragtninger:

---

1 EUT C 62 af 15.2.2019, s. 178.

2 EUT C 461 af 21.12.2018, s. 196.

3 Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af … (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af … (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(1) I overensstemmelse med artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) bygger Unionen på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd. I artikel 3 i TEU præciseres det yderligere, at Unionens mål er at fremme freden, sine værdier og befolkningernes velfærd, og at den skal respektere medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikre, at den europæiske kulturarv beskyttes og udvikles". Disse værdier bekræftes og formuleres yderligere i de rettigheder, friheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret").

(2) Det er afgørende, at disse rettigheder og værdier fortsat aktivt dyrkes, beskyttes, fremmes, håndhæves og deles blandt borgerne og befolkningerne, og at de vedbliver at være kernen i EU-projektet, da en forværring af beskyttelsen af disse rettigheder og værdier i en hvilken som helst medlemsstat kan have skadelige virkninger for Unionen som helhed. Der bør derfor i Unionens almindelige budget oprettes en ny Fond for Retfærdighed, Rettigheder og Værdier, som omfatter programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og programmet for retlige anliggender, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/…[1+]. I en tid, hvor de europæiske samfund konfronteres med ekstremisme, radikalisme og splid, og hvor råderummet for det uafhængige civilsamfund indskrænkes, er det vigtigere end nogensinde at fremme, styrke og forsvare retfærdighed, rettigheder og EU-værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne. Dette vil have omfattende og direkte virkninger for det politiske, sociale, kulturelle og økonomiske liv i Unionen. Som en del af den nye Fond for Retfærdighed, Rettigheder og Værdier vil programmet for retlige anliggender i overensstemmelse med programmet for retlige anliggender for 2014-2020, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013[2], fortsat støtte den videre udbygning af et EU-område med retfærdighed baseret på retsstatsprincippet, retsvæsenets uafhængighed og upartiskhed, gensidig anerkendelse og gensidig tillid, adgang til klage og domstolsprøvelse og grænseoverskridende samarbejde.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/… af … om oprettelse af programmet for retlige anliggender og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1382/2013 (EUT L …).

\+ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. ST 6834/2020 [2018/0208 (COD)] i brødteksten og indsæt nummeret, datoen og EUT-henvisningen for nævnte forordning i fodnoten.

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 73).

Programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier ("programmet") vil koble programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for 2014-2020, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013[1], sammen med programmet "Europa for Borgerne", der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 390/2014[2] (de "tidligere programmer").

(3) Programmet bør oprettes for en periode på syv år, så dets varighed tilpasses varigheden af den flerårige finansielle ramme, der er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093[3].

(4) Fonden for Retfærdighed, Rettigheder og Værdier og de to underliggende finansieringsprogrammer vil fokusere på personer og enheder, der bidrager til at gøre vores fælles værdier og rige mangfoldighed samt rettigheder og ligestilling levende og dynamiske. Slutmålet er at pleje og fastholde et rettighedsbaseret, lige, åbent, pluralistisk, inkluderende og demokratisk samfund. Dette omfatter et dynamisk og styrket civilsamfund, der på grundlag af vores fælles værdier, historie og erindring opmuntrer borgerne til demokratisk, medborgerlig og social deltagelse og dyrker det europæiske samfunds rige mangfoldighed. Artikel 11 i TEU kræver, at EU-institutionerne fører en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med civilsamfundet og på passende måder giver borgere og repræsentative sammenslutninger mulighed for at give udtryk for deres opfattelser angående alle Unionens arbejdsområder og for at diskutere dem offentligt.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 62).

2 Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 af 14. april 2014 om oprettelse af programmet "Europa for Borgerne" for perioden 2014-2020 (EUT L 115 af 17.4.2014, s. 3).

3 Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

(5) Der bør etableres en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med programmets støttemodtagere og andre relevante interessenter gennem oprettelse af en Gruppe for Civil Dialog. Gruppen for Civil Dialog bør være et åbent og uformelt forum for drøftelser og bør bidrage til udveksling af erfaringer og god praksis og til drøftelse af den politiske udvikling inden for de områder og mål, der er omfattet af programmet, og relaterede områder. Gruppen for Civil Dialog bør ikke have noget ansvar med hensyn til forvaltningen af programmet.

(6) Ved at bygge videre på og videreudvikle de positive erfaringer fra de tidligere programmer, bør programmet give mulighed for, at synergier udvikles med henblik på at imødegå de udfordringer, der er fælles for fremme og beskyttelse af EU-værdier og med henblik på at nå den kritiske størrelse, der er nødvendig for at give konkrete resultater på området. Dette vil gøre det muligt at udnytte potentialet for synergier fuldt ud med henblik på at understøtte de omfattede politikområder mere effektivt og øge de relaterede politikkers potentiale til at nå ud til personer og civilsamfund, idet der sigtes mod en afbalanceret geografisk fordeling. For at være effektivt bør programmet tage hensyn til de forskellige politikkers særlige karakter, deres forskellige målgrupper og deres særlige behov gennem skræddersyede og målrettede tilgange.

(7) Fuld respekt for og fremme af retsstatsprincippet og demokrati er afgørende for at opbygge borgernes tillid til Unionen og til sikring af gensidig tillid mellem medlemsstaterne. Ved at fremme rettigheder og værdier vil programmet bidrage til opbygningen af en mere demokratisk Union, til respekt for retsstatsprincippet og demokratisk dialog, til gennemsigtighed og til god forvaltningspraksis, herunder i tilfælde hvor råderum for civilsamfundet indskrænkes.

(8) For at bringe Unionen tættere på sine borgere og fremme demokratisk deltagelse er der behov for en række forskellige tiltag og samordnede bestræbelser. Europæisk medborgerskab og europæisk identitet bør udvikles og fremskyndes ved at fremme borgernes forståelse af den politiske beslutningsproces og ved at tilskynde til borgerengagement i Unionens tiltag. Ved at bringe borgerne sammen gennem venskabsbyprojekter og netværk af byer og støtte civilsamfundsorganisationer på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan inden for de områder, der er omfattet af programmet, bidrages der desuden til forøgelse af borgernes samfundsengagement og i sidste ende til deres aktive deltagelse i Unionens demokratiske liv. Samtidig skabes der med støtte til aktiviteter, som fremmer gensidig forståelse, interkulturel dialog, kulturel og sproglig mangfoldighed, social inklusion og respekt for andre, en følelse af at høre til Unionen og af et fælles medborgerskab inden for en europæisk identitet, som bygger på en delt forståelse af vores fælles europæiske værdier, kultur, historie og arv. Fremme af et stærkere tilhørsforhold til Unionen og af EU-værdier er navnlig vigtig blandt borgerne i dens regioner i den yderste periferi på grund af deres afsides beliggenhed og afstanden til det kontinentale Europa.

(9) Der er behov for erindringsaktiviteter og kritisk refleksion over Europas historiske erindring for at gøre borgerne, navnlig unge, bevidste om deres fælles historie og værdier som fundamentet for en fælles fremtid. Erindringsaktiviteterne bør reflektere over årsagerne til totalitære regimer i Europas nyere historie, navnlig nazismen, der førte til holocaust, fascismen, stalinismen og totalitære kommunistiske regimer, og bør mindes ofrene for deres forbrydelser. De bør også omfatte aktiviteter vedrørende andre skelsættende øjeblikke og referencepunkter i nyere europæisk historie. Der bør også tages hensyn til relevansen af historiske, sociale, kulturelle og interkulturelle faktorer med henblik på at skabe en europæisk identitet baseret på fælles værdier og på følelsen af fælles samhørighed.

(10) Borgere bør være mere bevidste om deres rettigheder som følge af unionsborgerskabet, og de bør føle sig trygge ved at bo, rejse, studere, arbejde og udføre frivilligt arbejde i en anden medlemsstat. De bør føle sig i stand til at nyde og udøve alle deres borgerrettigheder og have tillid til lige adgang til og mulighed for fuld håndhævelse og beskyttelse af deres rettigheder uden forskelsbehandling, uanset hvor i Unionen de måtte befinde sig. Der er behov for at støtte civilsamfundet i at fremme, beskytte og øge bevidstheden om EU-værdier og med henblik på at bidrage til den effektive udøvelse af rettigheder i henhold til EU-retten.

(11) Ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende værdi og et mål for Unionen. Alligevel har de generelle fremskridt i relation til ligestilling mellem kønnene været stagnerende. Forskelsbehandling og ulige behandling af kvinder og piger samt forskellige former for vold mod dem krænker deres grundlæggende rettigheder og forhindrer deres fulde politiske, sociale og økonomiske samfundsdeltagelse. Derudover hindrer politiske, strukturelle og kulturelle barrierer opnåelsen af reel ligestilling mellem kønnene. Fremme af ligestilling mellem kønnene og kønsmainstreaming i alle Unionens aktiviteter er derfor en kerneopgave for Unionen og en drivkraft for økonomisk vækst og social udvikling og bør støttes af programmet. Det er navnlig vigtigt at sætte aktivt ind over for stereotyper og gøre noget ved stiltiende og intersektionel forskelsbehandling. Lige adgang til arbejde, lige deltagelse på arbejdsmarkedet og fjernelse af hindringer for karriereudvikling inden for alle sektorer, f.eks. retsvæsenet og sektorer med tilknytning til naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik, er grundpiller i ligestilling mellem kønnene. Der bør også fokuseres på balancen mellem arbejdsliv og privatliv og på den ligelige fordeling mellem kvinder og mænd af ubetalt husarbejde og ubetalt pasning af børn, ældre og andre omsorgsafhængige personer, idet disse elementer hænger uløseligt sammen med opnåelsen af lige økonomisk uafhængighed og deltagelse og med opnåelsen af ligestilling mellem kvinder og mænd.

(12) Kønsbaseret vold og vold mod udsatte grupper (børn, unge og andre udsatte grupper såsom LGBTIQ-personer og personer med handicap) udgør en alvorlig krænkelse af grundlæggende rettigheder og findes fortsat sted i hele Unionen i alle sociale og økonomiske sammenhænge med alvorlige følger for ofrenes fysiske, mentale og psykiske sundhed og for samfundet som helhed. Kønsbaseret vold og chikane både i hjemmet og i den offentlige sfære påvirker kvinder mest signifikant. Bekæmpelse af sådan vold og chikane er derfor af central betydning for fremme af ligestilling mellem kønnene. Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen) definerer vold mod kvinder som alle former for kønsbetinget vold, som medfører eller sandsynligvis medfører fysisk, seksuel, psykisk eller økonomisk overlast eller lidelse for kvinder, herunder trusler om sådanne handlinger, tvang eller vilkårlig frihedsberøvelse, hvad enten dette sker i den offentlige eller den private sfære. Bekæmpelse af kønsbaseret vold kræver en flerdimensionel tilgang og inkluderer håndtering af de juridiske, økonomiske, uddannelsesmæssige og sundhedsmæssige aspekter heraf. Der er også behov for aktivt at sætte ind over for kønsstereotyper fra en tidlig alder samt alle former for hadefuld tale og onlinevold. I den forbindelse er det fortsat vigtigt at støtte kvinderettighedsorganisationer og andre aktører, der arbejder inden for dette område. Børn, unge og andre udsatte grupper, såsom LGBTIQ-personer og personer med handicap, har også en øget risiko for at blive udsat for vold, navnlig inden for familien og i samlivsrelationer.

Der bør gøres en indsats for at fremme udsatte personers rettigheder – navnlig børns, herunder forældreløse børn, uanset om de har mistet deres forældre som følge af forbrydelser i hjemmet eller af andre årsager, og andre særligt sårbare grupper af børn – og bidrage til deres beskyttelse og sikre deres ret til udvikling og værdighed. Bekæmpelse af alle former for vold, navnlig kønsbaseret vold, fremme af forebyggelse heraf og beskyttelse af og støtte til ofrene herfor er EU-prioriteter, som hjælper enkeltpersoner med at udøve deres grundlæggende rettigheder og bidrager til ligestilling mellem kønnene. Disse prioriteter bør støttes af programmet. Vigtigheden af at yde finansiering i henhold til programmet til civilsamfundsorganisationer, der fremmer ligestilling mellem kønnene, bekæmper kønsbaseret vold og fremmer kvinders rettigheder, herunder deres seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder, og rettighederne for LGBTIQ-personer i alle medlemsstater understreges. Alle disse aktiviteter har til formål at fremme Unionens centrale værdier og bør derfor støttes i hele Unionen uden undtagelse.

(13) Der er behov for en stærk politisk vilje og en koordineret indsats baseret på metoderne i og resultaterne af de tidligere Daphne-programmer, programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab og programmet for retlige anliggender for at forebygge og bekæmpe alle former for vold og beskytte ofre. Navnlig Daphne-finansieringen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og til beskyttelse af ofre har siden lanceringen i 1997 været en ægte succes med hensyn til både populariteten blandt de interesserede parter (offentlige myndigheder, akademiske institutioner og ikkestatslige organisationer) og de finansierede projekters effektivitet. Daphne-programmet har ydet finansiering til projekter for at øge bevidstheden, for at tilvejebringe støttetjenester til ofre og for at støtte civilsamfundsorganisationers arbejde på stedet. Det har adresseret alle former for vold, herunder vold i hjemmet, seksuel vold, menneskehandel, stalking og skadelige traditionelle skikke, såsom kvindelig kønslemlæstelse, samt nye former for vold, såsom cybermobning og chikane på internettet. I betragtning af det stadig alarmerende antal ofre for kønsbaseret vold er det vigtigt at fortsætte alle disse tiltag med en uafhængig budgetbevilling til aktiviteterne til gennemførelse af det specifikke mål om at forebygge og bekæmpe alle former for kønsbaseret vold under Daphne og at tage behørigt hensyn til resultaterne og erfaringerne fra dem i forbindelse med gennemførelsen af programmet.

(14) Ikkeforskelsbehandling er et af Unionens grundlæggende principper. Artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) giver mulighed for at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Forbuddet mod forskelsbehandling er også nedfældet i chartrets artikel 21. Der bør tages hensyn til de særlige kendetegn ved de forskellige former for forskelsbehandling, herunder direkte, indirekte og strukturel forskelsbehandling, og der bør sideløbende udvikles hensigtsmæssige tiltag for at forebygge og bekæmpe forskelsbehandling, der finder sted af en eller flere grunde. Programmet bør støtte tiltag til at forebygge og bekæmpe alle former for forskelsbehandling, racisme, fremmedhad, afrofobi, antisemitisme, romafjendtlighed, antimuslimsk had og alle former for intolerance, herunder homofobi, bifobi, transfobi, interfobi og intolerance baseret på kønsidentitet, både online og offline, samt intolerance over for personer tilhørende mindretal, og samtidig tage hensyn til multipel forskelsbehandling. I denne forbindelse bør der også rettes særlig opmærksomhed mod at forebygge og bekæmpe alle former for vold, had, segregation og stigmatisering samt bekæmpe mobning, chikane og intolerant behandling. Programmet bør gennemføres på en sådan måde, at det og andre EU-aktiviteter med samme mål gensidigt styrker hinanden, navnlig de aktiviteter, som er omhandlet i Kommissionens meddelelse af 5. april 2011 med titlen "En EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020" og i Rådets henstilling af 9. december 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne[1].

[1] EUT C 378 af 24.12.2013, s. 1.

(15) Sociale og omgivelsesmæssige barrierer samt manglende tilgængelighed forhindrer personer med handicap i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre. Personer med handicap oplever barrierer med hensyn til bl.a. at få adgang til arbejdsmarkedet, nyde gavn af en inklusiv kvalitetsuddannelse, undgå fattigdom og social eksklusion, have adgang til kulturelle initiativer og medier og gøre brug af politiske rettigheder. Som parter i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap har Unionen og alle medlemsstaterne påtaget sig at fremme, beskytte og sikre fuld og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder for alle personer med handicap. Nævnte konvention er blevet en integreret del af Unionens retsorden.

(16) Retten til respekt for privatliv og familieliv, hjem og kommunikation er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i artikel 7 i chartret. Beskyttelsen af personoplysninger er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i artikel 16 i TEUF og artikel 8 i chartret. Overholdelse af reglerne til beskyttelse af personoplysninger er underlagt uafhængige tilsynsmyndigheders kontrol. I Unionens retlige ramme, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[1] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680[2], fastsættes der bestemmelser med henblik på at sikre, at retten til beskyttelse af personoplysninger håndhæves effektivt. Ved disse retsakter har de nationale datatilsynsmyndigheder fået til opgave at fremme offentlighedens bevidsthed om og forståelse af risici, regler, garantier og rettigheder, der vedrører behandlingen af personoplysninger. I betragtning af betydningen af retten til beskyttelse af personoplysninger i en tid med hastig teknologisk udvikling bør Unionen være i stand til at gennemføre aktiviteter, der øger bevidstheden, herunder gennem støtte til civilsamfundsorganisationer, der er fortalere for beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse med EU-standarder, og at gennemføre studier og andre relevante aktiviteter.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

(17) Ved artikel 24 i TEUF forpligtes Europa-Parlamentet og Rådet til at fastlægge bestemmelser om de procedurer og betingelser, der er nødvendige for fremsættelsen af et borgerinitiativ som nævnt i artikel 11 i TEU. Dette er sket gennem vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788[1]. Programmet bør støtte finansieringen af teknisk og organisatorisk støtte til gennemførelsen af nævnte forordning og dermed understøtte borgernes udøvelse af retten til at iværksætte og støtte europæiske borgerinitiativer.

(18) I overensstemmelse med artikel 8 og 10 i TEUF bør programmet i alle sine aktiviteter støtte kønsmainstreaming og mainstreaming af ikkeforskelsbehandling. En foreløbig og en endelig evaluering af programmet bør undersøge indvirkningerne på kønsaspektet med henblik på at vurdere, i hvilket omfang programmet bidrager til ligestilling mellem kønnene, og hvorvidt det har utilsigtede negative indvirkninger på ligestillingen mellem kønnene. I denne forbindelse og under hensyntagen til den forskellige karakter og det forskellige omfang af aktiviteterne underprogrammets forskellige indsatsområder vil det være vigtigt, at individuelle data, som projektinitiativtagerne indsamler, opdeles efter køn, når det er muligt. Det er også vigtigt at oplyse ansøgere om, hvordan de skal tage hensyn til ligestilling mellem kønnene, herunder at oplyse om anvendelsen af værktøjer til kønsmainstreaming såsom kønsbudgettering og kønsspecifikke konsekvensanalyser, hvor det er nødvendigt. Der bør tages hensyn til balancen mellem kønnene, når eksperter og aktører høres.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 55).

(19) I henhold til artikel 3 i TEU skal Unionen bl.a. fremme beskyttelse af børns rettigheder i overensstemmelse med chartrets artikel 24 og med De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

(20) I overensstemmelse med EU-retsakter om ligebehandling har medlemsstaterne oprettet uafhængige organer til fremme af ligebehandling ("ligestillingsorganer") med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse samt køn. Mange medlemsstater er imidlertid gået længere end kravene i disse EU-retsakter og har sikret, at ligestillingsorganer også kan tage sig af forskelsbehandling af andre grunde, såsom sprog, alder, kønsegenskaber, kønsidentitet og kønsdiversitet, seksuel orientering, religion og tro, og handicap. Ligestillingsorganer spiller en central rolle i at fremme ligestilling og sikre en effektiv anvendelse af lovgivningen om ligebehandling, navnlig ved at give uafhængig bistand til ofre for forskelsbehandling, foretage uafhængige studier vedrørende forskelsbehandling, offentliggøre uvildige rapporter og fremsætte henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende forskelsbehandling i deres respektive medlemsstat. Det er afgørende, at ligestillingsorganers arbejde koordineres på EU-plan i denne henseende.

Det europæiske netværk for nationale ligestillingsorganer (Equinet) blev oprettet i 2007 og består af medlemmer fra de nationale ligestillingsorganer som fastsat i Rådets direktiv 2000/43/EF[1] og 2004/113/EF[2] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF[3] og 2010/41/EU[4]. Den 22. juni 2018 vedtog Kommissionen henstilling (EU) 2018/951[5] om standarder for ligestillingsorganer omfattende deres mandat, uafhængighed, effektivitet samt samordning og samarbejde. Equinet befinder sig i en ekstraordinær situation, idet det er den eneste enhed, der sikrer samordning af aktiviteter mellem ligestillingsorganer. Equinets samordning er af afgørende betydning for virkningsfuld gennemførelse af EU-retten om bekæmpelse af forskelsbehandling i medlemsstaterne og bør støttes af programmet.

---

1 Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

2 Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF (EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1).

5 Kommissionens henstilling (EU) 2018/951 af 22. juni 2018 om standarder for ligestillingsorganer (EUT L 167 af 4.7.2018, s. 28).

(21) Med henblik på at øge brugervenlig tilgængelighed og give uvildig vejledning, praktiske oplysninger og bistand til ansøgere, interessenter og støttemodtagere med hensyn til alle aspekter af programmet bør medlemsstaterne kunne oprette programkontaktpunkter. Programkontaktpunkter bør varetage deres hverv uafhængigt og uden indblanding fra offentlige myndigheder i deres beslutningstagning. Det er vigtigt, at medlemsstaterne kan vælge den mest hensigtsmæssige måde at forvalte sådanne programkontaktpunkter, herunder via offentlige myndigheder, civilsamfundsorganisationer eller konsortier heraf. Programkontaktpunkterne bør ikke have noget ansvar for så vidt angår forvaltningen af programmet.

(22) Uafhængige menneskerettighedsorganer og civilsamfundsorganisationer spiller en afgørende rolle med hensyn til at fremme, beskytte og øge bevidstheden om Unionens fælles værdier og med hensyn til at bidrage til en effektiv udøvelse af rettigheder i henhold til EU-retten, herunder chartret. Som afspejlet i Europa-Parlamentets beslutning af 19. april 2018[1] er øget finansiering og passende finansiel støtte afgørende for udviklingen af et gunstigt og bæredygtigt miljø for civilsamfundsorganisationer med henblik på at styrke deres rolle og sætte dem i stand til at udøve deres funktioner uafhængigt og effektivt. EU-finansieringen bør komplementere indsatsen på nationalt niveau ved at bidrage til at støtte, styrke og opbygge kapaciteten i uafhængige civilsamfundsorganisationer, der arbejder for at fremme rettigheder og værdier, og hvis aktiviteter bidrager til strategisk håndhævelse af rettigheder i henhold til EU-retten, herunder chartret, bl.a. via fortalervirksomhed såsom strategiske sagsanlæg, kampagner, kommunikation og andre aktiviteter i rollen som vagthund, samt til at fremme, beskytte og øge bevidstheden om Unionens værdier på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan. Programmet bør gennemføres på en brugervenlig måde, f.eks. ved hjælp af en brugervenlig ansøgnings- og rapporteringsprocedure. Der bør rettes særlig opmærksomhed mod programmets tilgængelighed for civilsamfundsorganisationer på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan, herunder lokale civilsamfundsorganisationer på græsrodsniveau, såvel som mod støttemodtageres kapacitet. Dette bør omfatte overvejelser om tildeling af finansiel støtte til tredjeparter, hvor det er hensigtsmæssigt.

---

[1] EUT C 390 af 18.11.2019, s. 117.

(23) Kommissionen bør sikre overordnet sammenhæng, komplementaritet og synergier med arbejdet i EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, og bør tage hensyn til andre nationale og internationale aktørers arbejde på de områder, der er omfattet af programmet.

(24) Programmet bør på visse betingelser være åbent for deltagelse af medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Tiltrædende lande, kandidatlande, potentielle kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik og andre tredjelande bør også kunne deltage i programmet.

(25) Med henblik på at sikre en effektiv tildeling af midler fra Unionens almindelige budget er det nødvendigt at sikre, at alle tiltag gennemført under programmet skaber EU-merværdi, komplementerer medlemsstaternes tiltag og er i overensstemmelse med andre EU-tiltag. Det bør tilstræbes at skabe sammenhæng, komplementaritet og synergier med finansieringsprogrammer, som understøtter politikområder, der er tæt indbyrdes forbundet, navnlig med programmet for retlige anliggender, samt med programmet Et Kreativt Europa, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/…[1+], og Erasmus+, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/…[2++], med henblik på at realisere potentialet for krydsninger inden for områder som kultur, medier, kunst, uddannelse og kreativitet. Det er nødvendigt at skabe synergier med andre EU-finansieringsprogrammer, navnlig på områderne beskæftigelse og bekæmpelse af social udstødelse, navnlig med Den Europæiske Socialfond Plus, samt på områderne det indre marked, iværksætteri, ungdom, sundhed, medborgerskab, retlige anliggender, migration, sikkerhed, forskning, innovation, teknologi, erhvervsliv, samhørighed, turisme, eksterne forbindelser, handel og bæredygtig udvikling.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/… af … om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2021-2027) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1295/2013 (EUT L …).

\+ EUT: Indsæt venligst nummeret i teksten og nummeret, datoen og EUT-referencen på forordningen indeholdt i dokument ST 14146/20 [2018/190 (COD)] i fodnoten.

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/… af … om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1288/2013 (EUT L …).

++ EUT: Indsæt venligst nummeret i teksten og nummeret, datoen og EUT-referencen på forordningen indeholdt i dokument ST 14148/20 [2018/191 (COD)] i fodnoten.

(26) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter[1], for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

(27) I overensstemmelse med artikel 193, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046[2] ("finansforordningen") kan der ydes tilskud til en allerede påbegyndt foranstaltning, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. De omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, er imidlertid ikke støtteberettigede, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. For at undgå enhver afbrydelse af EU-støtte, der kan være til skade for Unionens interesser, bør det være muligt for en begrænset periode i begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027, at omkostninger afholdt med hensyn til tiltag, der støttes i henhold til nærværende forordning, og som allerede er påbegyndt, anses som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.

---

1 EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

(28) Finansforordningen finder anvendelse på programmet. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiel bistand og godtgørelse af eksterne eksperter.

(29) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra deres kapacitet til at opnå tiltagenes specifikke mål og levere resultater, under hensyntagen til navnlig kontrolomkostningerne, den administrative byrde, de relevante interessenters og tiltænkte støttemodtageres kapacitet og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger såvel som finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, som omhandlet i finansforordningens artikel 125, stk. 1.

(30) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013[1] og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95[2], (Euratom, EF) nr. 2185/96[3] og (EU) 2017/1939[4] skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371[5].

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

2 Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

3 Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

4 Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

(31) Tredjelande, der er medlemmer af EØS, kan deltage i EU-programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde[1], som fastsætter, at programmerne gennemføres på grundlag af en afgørelse vedtaget i henhold til nævnte aftale. Tredjelande kan også deltage på grundlag af andre retlige instrumenter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning med et krav om, at tredjelande skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.

(32) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.

---

[1] EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

(33) I henhold til Rådets afgørelse 2013/755/EU[1] kan personer og relevante offentlige og/eller private instanser og institutioner i oversøiske lande og territorier modtage finansiering under overholdelse af de regler og mål, der gælder for programmet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, med hvilket det pågældende oversøiske land eller territorium er forbundet.

(34) Idet betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, og De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling afspejles, har programmet til hensigt at bidrage til at mainstreame klimatiltag og til at nå et overordnet mål om, at 30 % af udgifterne i EU-budgettet støtter klimamål, og til ambitionen om, at 7,5 % af EU-budgettet skal gå til udgifter til biodiversitet i 2024 og 10 % i 2026 og 2027, idet der tages hensyn til de eksisterende overlap mellem klima- og biodiversitetsmålene. Programmet bør støtte aktiviteter, der overholder klima- og miljøstandarderne samt Unionens prioriteter og princippet om ikke at gøre skade i den europæiske grønne pagt. Relevante tiltag bør fastlægges under forberedelsen og gennemførelsen af programmet og revurderes som led i de relevante evaluerings- og revisionsprocesser.

---

[1] Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union ("associeringsafgørelse") (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

(35) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[1] bør dette program evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af programmets virkninger i praksis.

(36) For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår de i artikel 14 og 16 og i bilag II nævnte indikatorer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

---

[1] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(37) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[1].

(38) Målene for denne forordning, nemlig at beskytte og fremme de rettigheder og værdier, der er nedfældet i traktaterne, chartret og gældende internationale menneskerettighedskonventioner, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(39) Forordning (EU) nr. 1381/2013 og (EU) nr. 390/214 bør derfor ophæves.

(40) For at sikre kontinuiteten i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og gøre det muligt at starte gennemførelsen fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027, bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Kapitel I
Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier ("programmet") for varigheden af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 som fastsat i forordning (EU, Euratom) 2020/2093.

Den fastsætter programmets mål, budgettet for perioden 2021-2027, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelsen af en sådan finansiering.

Artikel 2

Programmål

1. Programmets generelle mål er at beskytte og fremme de rettigheder og værdier, der er nedfældet i traktaterne, chartret og gældende internationale menneskerettighedskonventioner, navnlig ved at støtte civilsamfundsorganisationer og andre interessenter, der er aktive på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan, og ved at tilskynde til medborgerlig og demokratisk deltagelse med henblik på at bevare og yderligere udvikle åbne, rettighedsbaserede, demokratiske, lige og inkluderende samfund, der er baseret på retsstatsprincippet.

2. Inden for det generelle mål fastsat i stk. 1 har programmet følgende specifikke mål, som svarer til indsatsområder:

a) at beskytte og fremme EU-værdier (indsatsområdet EU-værdier)

b) at fremme rettigheder, ikkeforskelsbehandling og ligestilling, herunder ligestilling mellem kønnene, og arbejde for kønsmainstreaming og mainstreaming af ikkeforskelsbehandling (indsatsområdet ligestilling, rettigheder og ligestilling mellem kønnene)

c) at fremme borgernes engagement og deltagelse i Unionens demokratiske liv og udvekslinger mellem borgere fra forskellige medlemsstater og at øge bevidstheden om deres fælles europæiske historie (indsatsområdet borgerengagement og -deltagelse) og

d) at bekæmpe vold, herunder kønsbaseret vold (indsatsområdet Daphne).

Artikel 3

Indsatsområdet EU-værdier

Inden for det generelle mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, og inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a), fokuserer programmet på at beskytte, fremme og øge bevidstheden om rettigheder ved at yde civilsamfundsorganisationer, der er aktive på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan, finansiel støtte til at fremme og dyrke disse rettigheder, hvorved det også styrker beskyttelsen og fremmen af EU-værdier og respekt for retsstatsprincippet og bidrager til opbygningen af en mere demokratisk Union, demokratisk dialog, gennemsigtighed og god regeringsførelse.

Artikel 4

Indsatsområdet ligestilling, rettigheder og ligestilling mellem kønnene

Inden for det generelle mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, og inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), fokuserer programmet på at:

1) fremme ligestilling og forebygge og bekæmpe ulighed og forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering og respektere princippet om ikkeforskelsbehandling på grund af de i chartrets artikel 21 opregnede grunde

2) støtte, arbejde for og gennemføre omfattende politikker med henblik på

a) fremme af kvinders fulde udøvelse af rettigheder; ligestilling mellem kønnene, herunder balance mellem arbejdsliv og privatliv; styrkelse af kvinders indflydelse og status; samt kønsmainstreaming

b) fremme af ikkeforskelsbehandling og mainstreaming heraf

c) bekæmpelse af racisme, fremmedhad og alle former for intolerance, herunder homofobi, bifobi, transfobi, interfobi og intolerance baseret på kønsidentitet, både online og offline

d) beskyttelse og fremme af børns rettigheder

e) beskyttelse og fremme af rettighederne for personer med handicap

3) beskytte og fremme unionsborgerskabsrettighederne og retten til beskyttelse af personoplysninger.

Artikel 5

Indsatsområdet borgerengagement og -deltagelse

Inden for det generelle mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, og inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra c), fokuserer programmet på at:

1) støtte projekter, der tager sigte på at erindre skelsættende øjeblikke i moderne europæisk historie, såsom autoritære og totalitære regimers kommen til magten, herunder årsagerne dertil og konsekvenserne deraf, og projekter rettet mod at øge bevidstheden blandt europæiske borgere om deres fælles historie, kultur, kulturarv og værdier og derved øge deres forståelse af Unionen, af dens oprindelse, formål, mangfoldighed og resultater og af betydningen af gensidig forståelse og tolerance

2) fremme borgeres og repræsentative sammenslutningers deltagelse i og bidrag til det demokratiske liv og samfundslivet i Unionen ved at gøre dem i stand til at give udtryk for og offentligt diskutere deres opfattelser angående alle Unionens arbejdsområder

3) fremme interaktion mellem borgere i forskellige lande, navnlig gennem venskabsbysamarbejde og netværk af byer, for at give dem praktisk erfaring med rigdommen og mangfoldigheden af Unionens fælles arv og gøre dem bevidste om, at denne rigdom og mangfoldighed udgør et solidt fundament for en fælles fremtid.

Artikel 6

Indsatsområdet Daphne

Inden for det generelle mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, og inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra d), fokuserer programmet på at:

1) forebygge og bekæmpe alle former for kønsbaseret vold mod kvinder og piger og vold i hjemmet på alle niveauer, herunder ved at fremme de standarder, der er fastlagt i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen)

2) forebygge og bekæmpe alle former for vold mod børn og unge og andre udsatte grupper såsom LGBTIQ-personer og personer med handicap

3) støtte og beskytte alle direkte og indirekte ofre for de former forvold, der er omhandlet i nr. 1) og 2), såsom ofre for vold i hjemmet udøvet inden for familien eller inden for samlivsrelationer, herunder børn, som er blevet forældreløse som følge af forbrydelser i hjemmet, og støtte og sikre det samme beskyttelsesniveau i hele Unionen for ofre for kønsbaseret vold.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 udgør 641 705 000 EUR i løbende priser.

2. Som følge af den programspecifikke justering, der er fastsat i artikel 5 i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093, forhøjes det beløb, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, med en supplerende tildeling på 800 000 000 EUR i 2018-priser som angivet i bilag II til nævnte forordning.

3. Inden for det beløb, der er fastsat i stk. 1, tildeles følgende vejledende beløb til følgende mål:

   a) 297 366 097 EUR i løbende priser, dvs. 46,34 % af finansieringsrammen, til de specifikke mål, som er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a)

   b) 169 410 120 EUR i løbende priser, dvs. 26,4 % af finansieringsrammen, til de specifikke mål, som er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), og d)

   c) 174 928 783 EUR i løbende priser, dvs. 27,26 % af finansieringsrammen, til de specifikke mål, som er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra c).

4. Inden for det beløb, der er fastsat i stk. 2, tildeles følgende vejledende beløb til følgende mål:

a) 43,00 %, op til 344 000 000 EUR i 2018-priser, til de specifikke mål, som er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a)

b) 23,07 %, op til 184 560 000 EUR i 2018-priser, til de specifikke mål, som er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), og d)

c) 23,93 %, op til 191 440 000 EUR i 2018-priser, til de specifikke mål, som er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra c)

d) 10,00 %, op til 80 000 000 EUR i 2018-priser, til alle de mål, som er fastsat i artikel 2, stk. 2.

5. Inden for de beløb, der er fastsat i stk. 3, litra a), og b), og stk. 4, litra a) og b), tildeles mindst 50 % til støtte til aktiviteter, som gennemføres af civilsamfundsorganisationer, hvoraf mindst 40 % tildeles lokale og regionale civilsamfundsorganisationer.

6. Inden for det beløb, der er fastsat i stk. 3, litra b), og stk. 4, litra b), tildeles mindst 40 % til støtte til aktiviteter til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for kønsbaseret vold på alle niveauer og mindst 15 % til aktiviteter til fremme af kvinders fulde udøvelse af rettigheder, ligestilling mellem kønnene, herunder balance mellem arbejdsliv og privatliv, styrkelse af kvinders indflydelse og status samt kønsmainstreaming.

7. Inden for det beløb, der er fastsat i stk. 3, litra c), og stk. 4, litra c), tildeles mindst 65 % til demokratisk deltagelse og 15 % til erindringsaktiviteter.

8. Kommissionen fraviger ikke de under programmidlerne fastsatte procentsatser, der er fastsat i stk. 6 og 7, med mere end ti procentpoint.

9. De i stk. 1 og 2 fastsatte beløb kan anvendes til teknisk og administrativ bistand til programmets gennemførelse, såsom til forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, herunder interne IT-systemer, studier, ekspertmøder og kommunikation om prioriteter og områder, der vedrører programmets generelle mål.

10. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), under hensyntagen til nærværende forordnings forsinkede ikrafttræden og for at sikre kontinuitet kan omkostninger afholdt med hensyn til tiltag, der støttes i henhold til nærværende forordning, for en begrænset periode anses for støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.

11. Midler, der er tildelt medlemsstaterne under delt forvaltning, kan på anmodning af den pågældende medlemsstat overføres til programmet på de betingelser, der er fastsat i artikel 26 i en af Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ("forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027"). Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), eller indirekte i overensstemmelse med nævnte afsnits litra c). Disse midler anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

Artikel 8

Tredjelande, der er associeret til programmet

Programmet er åbent for deltagelse af følgende tredjelande:

a) medlemmer af EFTA, som er medlemmer af EØS i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande

c) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande

d) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en specifik aftale om tredjelandets deltagelse i EU-programmer, forudsat at aftalen:

   i) sikrer en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmer

   ii) fastsætter betingelserne for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer, og deres administrationsomkostninger

iii) ikke tildeler tredjelandet nogen beslutningskompetence med hensyn til EU-programmet

iv) garanterer Unionen ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og til at beskytte sine finansielle interesser.

De bidrag, der er omhandlet i første afsnit, litra d), nr. ii), udgør formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5.

Artikel 9

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller ved indirekte forvaltning af de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c).

2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen.

3. Bidrag til en gensidig forsikringsmekanisme kan dække den risiko, der er forbundet med tilbagesøgning af midler, der skyldes af modtagere, og betragtes som en tilstrækkelig garanti i henhold til finansforordningen. Bestemmelserne i artikel 37, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/…[1+] finder anvendelse.

Artikel 10

Typer af tiltag

Tiltag, der bidrager til opfyldelsen af et specifikt mål som fastsat i artikel 2, kan modtage støtte i henhold til denne forordning. Der kan navnlig ydes støtte til aktiviteter, der er opregnet i bilag I.

Artikel 11

Gruppen for Civil Dialog

Kommissionen nedsætter en Gruppe for Civil Dialog med det formål at sikre en regelmæssig, åben og gennemsigtig dialog med programmets støttemodtagere og andre relevante interessenter med henblik på at udveksle erfaringer og god praksis og drøfte den politiske udvikling inden for de områder og mål, der er omfattet af programmet, og relaterede områder.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/… af … om oprettelse af Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovation og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L …).

+ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen indeholdt i dok. ST 7064/20 [2018/0224(COD)] i brødteksten og nummeret, datoen og EUT-henvisningen på nævnte forordning i fodnoten.

Kapitel II
Tilskud

Artikel 12
Tilskud

1. Tilskud inden for rammerne af programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.

2. Medlemmerne af evalueringsudvalget kan være eksterne eksperter.

Artikel 13
Kumulativ og alternativ finansiering

1. Et tiltag, som har modtaget et bidrag i henhold til programmet, kan også modtage et bidrag fra et andet EU-program, herunder fonde under delt forvaltning, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program gælder for det tilsvarende bidrag til tiltaget. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget. Støtten fra de forskellige EU-programmer kan beregnes pro rata i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.

2. Tiltag, der tildeles mærket "Seal of Excellence" under programmet, kan modtage støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling eller Den Europæiske Socialfond Plus i overensstemmelse med artikel 73, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027, hvis de opfylder følgende kumulative betingelser:

a) de er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag i henhold til programmet

b) de opfylder minimumskravene til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag

c) de kan ikke finansieres inden for rammerne af den pågældende indkaldelse af forslag på grund af budgetmæssige begrænsninger.

Artikel 14

Støtteberettigede enheder

1. Kriterierne for støtteberettigelse i denne artikels stk. 2 og 3 finder anvendelse i tillæg til kriterierne i finansforordningens artikel 197.

2. Følgende enheder er støtteberettigede:

a) enhver juridisk enhed, der er etableret i:

i) en medlemsstat eller et oversøisk land eller territorium, med hvilket medlemsstaten er forbundet

ii) et tredjeland, der er associeret til programmet, undtagen hvad angår det i artikel 2, stk. 2, litra a) omhandlede specifikke mål

b) enhver juridisk enhed, der er etableret i henhold til EU-retten, eller enhver international organisation.

3. Der kan ydes driftstilskud uden indkaldelse af forslag til det europæiske netværk for nationale ligestillingsorganer (Equinet) efter artikel 7, stk. 3, litra b), og artikel 7, stk. 4, litra b), til at dække udgifter, der er forbundet med Equinets permanente arbejdsprogram.

Kapitel III

Programmering, overvågning, evaluering og kontrol

Artikel 15

Arbejdsprogram

1. Programmet gennemføres ved hjælp af de i finansforordningens artikel 110 omhandlede arbejdsprogrammer.

2. Arbejdsprogrammet vedtages af Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22.

Artikel 16

Overvågning og rapportering

Indikatorer til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 2 fastsatte generelle og specifikke mål er fastsat i bilag II.

For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at ændre bilag II med hensyn til indikatorerne, hvor det skønnes nødvendigt, samt for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.

Præstationsrapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt.

Til dette formål pålægges modtagere af EU-finansiering og, hvor det er hensigtsmæssigt, medlemsstaterne forholdsmæssige rapporteringskrav.

Artikel 17

Evaluering

1. Evalueringer af programmet gennemføres rettidigt med henblik på, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.

2. Kommissionen foretager en foreløbig evaluering af programmet, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse, dog senest fire år efter påbegyndelsen af dets gennemførelse. Der skal i den foreløbige evaluering tages hensyn til resultaterne af evalueringerne af den langsigtede virkning af de tidligere programmer.

3. Kommissionen foretager en endelig evaluering af programmet ved afslutningen af dets gennemførelse, dog senest fire år efter udløbet af den i artikel 1 fastsatte periode.

4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget konklusionerne af evalueringerne samt sine bemærkninger hertil.

Artikel 18

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2027.

3. Den i artikel 16 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 19

Beskyttelse af EU's finansielle interesser

Hvor et tredjeland deltager i programmet i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til en international aftale, eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, skal sådanne rettigheder omfatte retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

Kapitel IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 20

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende programmet, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til programmet, og vedrørende de opnåede resultater.

3. De finansielle midler, der er tildelt programmet, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 2.

Artikel 21

Programkontaktpunkter

Enhver medlemsstat kan oprette programkontaktpunkter med ansvar for at give uvildig vejledning, praktiske oplysninger og bistand til programmets ansøgere, interessenter og støttemodtagere med hensyn til alle aspekter deraf, herunder vedrørende ansøgningsproceduren, formidling af brugervenlig information og programresultater, forespørgsler efter partnere, uddannelse og formaliteter.

Programkontaktpunkterne varetager deres hverv uafhængigt.

Artikel 22

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Udvalget kan holde møde i specifikke sammensætninger for at behandle de enkelte indsatsområder i programmet.

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 1381/2013 og (EU) nr. 390/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Artikel 24

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller ændringen af tiltag, der er iværksat i henhold til forordning (EU) nr. 1381/2013 og (EU) nr. 390/2014, som fortsat finder anvendelse på disse tiltag, indtil de afsluttes.

2. Programmets finansieringsramme kan også dække udgifterne til den tekniske og administrative bistand, som er påkrævet for at sikre overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1381/2013 og (EU) nr. 390/2014.

3. Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på EU-budgettet ud over 2027 til dækning af de udgifter, som fremgår af artikel 7, stk. 9, til at muliggøre forvaltning af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

Artikel 25

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den …

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG I

AKTIVITETER, DER STØTTES AF PROGRAMMET

De generelle og specifikke mål for programmet, som er fastsat i artikel 2, forfølges navnlig gennem støtte til følgende aktiviteter:

1) bevidsthedsforøgelse, promovering og formidling af oplysninger inden for de områder og mål, der er omfattet af programmet med henblik på at forbedre kendskab til rettigheder, værdier og relaterede politikker

2) gensidig læring og udvekslingen af god praksis mellem interessenter for at forbedre kendskab og gensidig forståelse

3) analytiske aktiviteter og overvågningsaktiviteter for at forbedre forståelsen af situationen i medlemsstaterne og på EU-plan på de områder, der er omfattet af programmet, samt for at forbedre gennemførelsen af EU-retten og Unionens politikker og værdier i medlemsstaterne, såsom aktiviteter, herunder indsamling af data og statistikker; udvikling af fælles metoder og, hvor det er relevant, af indikatorer eller benchmarks; studier, forskning, analyser og rundspørger; evalueringer; konsekvensanalyse; og udarbejdelse og offentliggørelse af vejledninger, rapporter og uddannelsesmateriale

4) uddannelse af relevante interessenter for at forbedre kendskabet til politikker og rettigheder på de områder, der er omfattet af programmet

5) udvikling og vedligeholdelse af informations- og kommunikationsteknologiværktøjer

6) støtte til civilsamfundsorganisationer og almennyttige interessenter, som er aktive inden for de områder, der er omfattet af programmet:

   a) til at øge deres kapacitet til at reagere og til at sikre tilstrækkelig adgang for alle borgere til deres tjenester og rådgivningsaktiviteter og støtteaktiviteter

   b) til at gennemføre fortaleraktiviteter til fremme af rettigheder og hermed også styrke beskyttelse og fremme af EU-værdier og respekt for retsstatsprincippet og bidrage til demokratisk dialog, gennemsigtighed og god regeringsførelse, herunder i tilfælde af indskrænkning af råderum for civilsamfundet

7) øge bevidstheden hos borgere, navnlig unge, om europæisk kultur, kulturarv, identitet og historie, herunder vedrørende autoritære og totalitære regimer og andre skelsættende episoder i nyere europæisk historie, for at styrke erindringen og de europæiske borgeres engagement i Unionen og for at tilskynde til tolerance, gensidig forståelse, interkulturel dialog og respekt for mangfoldighed

8) forening af borgere af forskellige nationaliteter og kulturer ved at give dem mulighed for at deltage i venskabsbyaktiviteter og civilsamfundsprojekter, og dermed skabe betingelserne for en forbedret bottom-up-tilgang og fremme medborgerligt og demokratisk engagement

9) tilskyndelse til og fremme af aktiv og inkluderende deltagelse i opbygningen af en mere demokratisk Union samt øge bevidstheden om rettigheder og værdier via tildeling af støtte til civilsamfundsorganisationer

10) udvikling af europæiske netværks kapacitet til at fremme og videreudvikle EU-retten og Unionens værdier, politiske mål og strategier

11) finansiering af teknisk og organisatorisk støtte til gennemførelsen af forordning (EU) 2019/788 og dermed understøtte borgernes udøvelse af retten til at iværksætte og støtte europæiske borgerinitiativer

12) fremme af kendskabet til programmet og formidling og overførbarhed af dets resultater samt fremme af opsøgende arbejde, herunder ved at oprette og støtte programkontaktpunkter.

BILAG II

INDIKATORER

Programmet skal overvåges på grundlag af et sæt indikatorer, der er beregnet til at måle, i hvilket omfang dets generelle og specifikke mål er nået, samtidig med at de administrative byrder og omkostninger minimeres. Med henblik herpå vil der blive indsamlet data for så vidt angår følgende sæt af indikatorer:

1) Antallet af personer, der er nået via:

   a) uddannelsesaktiviteter

   b) gensidig læringsaktiviteter og udvekslingen af god praksis

   c) oplysnings-, informations- og formidlingsaktiviteter.

2) Antallet af civilsamfundsorganisationer, der er nået via støtte og kapacitetsopbyggende aktiviteter

3) Antallet af tværnationale netværk og initiativer, der fokuserer på europæisk erindring og arv som følge af programintervention.

Alle individuelle data skal opdeles efter køn, når det er muligt. Den foreløbige og den endelige evaluering af programmet skal fokusere på hvert enkelt indsatsområde og på hver enkelt aktivitet og skal omfatte et perspektiv om ligestilling mellem kønnene og en evaluering af indvirkningerne på ligestilling mellem kønnene.